சிதம்பரநடராஜர்

பஞ்சாக்ஷரப்பதிகம்,

ஜோதிமயம்,

நடராஜப்பத்து.

சங்கப்புலவர் கண்டசுத்தி.

இவை நான்கும் அடங்கியது.

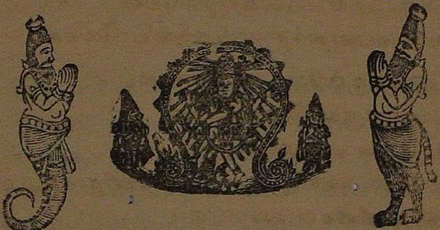

T. சாரதா புத்தகசாலை அதிபர்

T. S. துரைசாமி முதலியார்

அவர்களால்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1923.

முராஹரி அச்சக்கூடம், சென்னை.

உ

முருகன் துணை.

சிதம்பர நடராஜர்

பஞ்சாட்சரப்பதிகம்.

வசியசிவ செங்கராவசிய கெங்காதரா வசியகைலாசவாசா வசியபணியணி யுராவசியமான் மழுகராவசியசிவகாமிநேசா, வசியதிருநேத்திரா வசியபுவனேஸ்வராவசியநம் நடன்பாதா வசிமகாபுரி யழகவசிய புலியிடையமுக வசியசிரமாலை யழகா, வசியமதிமுடி யழகவசியபசுபதியழக வசிய பெனம்னதில்வாவா, வாசிய மூன்னூலமுக வசிய வெண்ணீரழக வசியவுறைபரவுமழகா, வசியவெனஉனை யனுதினம்தோற்று மடியார்க்கு அருள்மடை. திரக்ததில்லைக், கதிபதீஜனகாதிதுதிபதி சிவகாமி அன்பிலுரை நடனபதியே 1

சிவயநம்வென் றுதின மூழ்கியுருவேற்றுவார் செய்தொழிலெலாம் வசியமாம், ஜெகவசியமாம் சகலமுகவசியமாம் செய்யசித்துகளெல்லாம் வசியமாம் வயநம்சிவ

ன்ற வருமாட்டேவா - சத்ராதிவானுட விட்டபச்தாம், வடங்காத பூதபேதம் பசாசிவைபெல்லாம்வளர் குலால ன்கிரியாம், யசமசிவவய மசிசிவயன்மயெல்லா முன் கூடலமன்றோ, யிவ்வுலகபொருளுதவி அவ்வுலகமருளு தவியியவிரு தெய்முளவோ, அவுனாதி புவனாதிகௌ ளாதி முத்தர்க்கு அருள்மடைதிரந்ததில்லே, அதிபதிஜெ னகாதி நாதிபதிசிவகாமி அன்பிலுரைகடனபதியே. 2.

புல்லாய்ப் பிரந்தானு மிருகாதி ஜெனனங்கள் பசி யாரிமகிழுமன்றோ, பூண்டாய்பிரந்தாலும் புலத்தியர்கள் கொண்டுசில பிணிதீர்த்து புகழ்வரன்றோ, கல்லாய்ப்பிற தாலும் நல்லவர்கள் மிதிகொண்டுகோடசிக்குருத்து மன் றோ, கழுதையுருவந்தாலும் ஆவெனக்கத்தினுல் கைக்க ண்ட சகுனமென்பார் பெல்லாமிலாமலே யிப்பிரவி தந் தென்னை யேங்கவிட்டகலி நின்றாய், யெத்தனை அன்னை யின் மெத்தனை தந்தையின் மெத்தனை பிரவிவருமோ, அல்லல்லெனும் மாசருத்தாட் கொளுந்தெய்வமே அப் பனே தில்லைநகர்வாழ், அதிபதிஜனகாதி நாதிபதி சிவ கா அன்பிலுரை நடனபதியே. 3

கல்லாதமூடரைக் கயவரைக் காமுகரைகல் னெஞ் சலஞ்சயவரை கற்று மறிவில்லா மோழையைக்கோழை

ளைக் கார்க்களைத் தாண்டபேரை, பொல்லாதமூர்க்கரை
மிருகக்கள் போன்றவரை பொய்க்கு அஞ்சாத பேரை,
பூமியிற்பிறருக்கு யிடுக்கமுயல்வோர்களை பிணமொத்த
டேலர ட்லரை, கல்லாரெனக் கவிகள் சொல்லியலையா
மல் நாளுணாவதென்றுசிவமே, நானன்றிநீயேது நீயன்
றிநானேது நானுயுரைத்ததேது அல்லிலும் பகலிலும்
நியிலாதசைவேது அருள்மடை திரர்ததில்லைக் கதிபதீ
ஜகாதி துதிபதிசிவகாமி அன்பிலுறை நடனபதியே.

ஜெகமெட்டு திசைகளுங் கிரிகள் பலதெய்வமும்
செம் பொன்மணிமாடமேடை, சேயன்னை தந்தையும்
நானென்ற ஆணவஞ்செல்வமும் வல்லசித்தும், முகமே
றுமெமனுக்கு குன்வந்துதவுமோ முத்திக்குவித்துமு
ளதோ, மூவாசைவட்டுகனி சறுகாதிதின்றலும் முன்
செய்தவினையகலுமோ மிகமுனிய சுகபோகம் நின்னரு
ளலாதே துயில்லையவ்வுலக மென்றல், யிசநீகாணுது
பிருளேது வெளியேது நினைவேகனவுமேது, அகவுறவு
பற்றற்றுதுறவு முற்றுற்ற ஆசியர்கள்பாபுதில்லை. அதி
பதி ஜெகாதிதுதிபதி சிவகாமி அன்பிலுறை நடனப
தியே. 6

பஞ்சாட்சரப்பதிகம்-முற்றிற்று

உ

கணபதி துணை.

ஜோதிமயம்.

இந்திராதிமுதன்முனிவர் கொண்டாடுஜோதி யெண்டிசைகாண வோங்குஜோதி யிமையபர்வதவல்லிகண்கண்டஜோதியென் யிருவினையறுக்கும் ஜோதி, சாலோகசாமீபசாரூபமளவிடாசாயுச்ய ஜோதியிதுவே, சிந்தையில் நினைப்போது ஐம்பூத சாட்சியாய்த்தெரிசனஞ்செய்தபேர்க்கு செய்தவினையேவல்கெ:டு சூனியன் முதல் பிணியெலாம் சென்மாந்திரத்துமணுகா, கந்தியொடுபுலியரவு மூவாயிரம்பேருநான் முகனும் விண்டுநேடுவேகற்சி சோதிற்சோதிநவசோதி சிவசோதி பெள்ணம்மை சிவகாமியுறவே. 1

பருதிமதிதிருவலம் செய்துத்தொழுஞ் சோதிபங்கயன்வணங்குசோதி, பாளத்தோன் தேடிகாணுதசோதிபதுபார்வதிக்கண்டசோதி, சரியைகிரியாயோகஞானமோநத்தவர்கள்சதாநிஷ்டைசெய்யும்சோதி, ஜனகாதிமுனிவர்மனமகலாத ஜோதிபது சச்சிதானந்தஜோதி.

விரிவானவென்பத்து, நான்கு லட்சஞ்ஜீவ பேதத்தமர்
ந்த ஜோதி, வினைப்பயனிருந்த கருவிடைப்போக்கியே
வேடிக்கைபார்க்கும்ஜோதி பருவமதியிரவியொடு பங்க
யனுமிந்திராதி பார்க்கவேகனகசபையில், பண்டு நடன
ச்சோதி விண்டுபரவுஞ் சோதிதில்லைச்சுடஞ்சோதியே. 2

பிஞ்சமதிநதியை முடிமேற்பூண்ட சோதியாம்பணி
மேலணிந்தஜோதி பேசறிய மறையடியு நடுமுடியுமாஞ்
ஜோதி பெண்கொடி மணர்ந்த ஜோதி அஞ்செழுத்தாய்
ஐம்பூதமா யென்னுடற் சாதாரயானஜோதி அகிலபுவன
ங்களும் திக்குத்திகந்தமும் அங்கிங்கெனாதஜோதி தஞ்ச
மெனுபடிவாது நெஞ்சைத் திருத்திருத்தியே தன்ன
றாட் காட்டுஜோதி, தந்தைதாய்குரு தெய்வம்தாரமாய்
மகவுமாய்தானுமா யோங்கு ஜோதி, கஞ்சனெடுவிஞ்
சையறு மஞ்சுவேகொஞ்சலொடு கனகசபைமீதுநாளும்,
சதித்தட்டெருஞ்ஜோதி துதிக்கப் பெருஞ்சோதி கனகச
பை சிவஜோதியே 3

ஜாதிமதபேதமாம் சழக்கற்றமுதி யார்கழசந்தில
ங்குஜோதி, சதுர்மறையும் வேதமொடு தொண்ணூற்றி
யாறுதத்துவ மெலாம் நின்றஜோதி சோதிமலை மீதிற்சு
டஞ் சோதியாய் நின்று ஜோதிமலைமீதிற்சுடஞ் சோதி
யாய் நின்று ஜோதித்தைபூச்சுபஜோதி சம்மாவிருக்கும்

சுகங்கண்ட மௌனியொடுசும்மா விருக்குஞ்சோதி; நீதி
பலபேசிமதவாதமிடு மடையரது நெஞ்சைப்பிளக்குஞ்
ஜோதி நின்றநிலைநின்றட்ட திக்கெல மிரவுபகல் நிர்த்தமி
டுநெடியஜோதி, மாதுமலைமங் கையொடு ஆதிசபைமீ
தில்வளர்பணிமந்ரதீபஜோதி மதிஜோதிரவிஜோதி சிவ
ஜோதி தவஜோதி மங்கைசிவகாமியுரவே. 4

மாசிலாவாகம புராணமறையாஞ் சோதிமகவாயுதி
த்தசோதி, மன்னனது கிரிகையைத் தள்ளவென்றச்சோ
திமலைமகள் தழுவுசோதி தேசமிடமாய்பொருள் வற்ற
வற்றுஞ்சோதி தென்னவனைவிழ்த்தசோதி தேவரிந்திர
ன்முனிவர் அமரர்கின்னரருரகர் தேடக்களித்த சோதி,
ஆசைவன்பாசமாமா யாசாக்கருணை யமுதன்பர்க்குதவு
சோதி, அன்பர்கள் பணிப்புண்டு சிவசிவனெனத் தேம்பு
மவர்க்கேனடித்த சோதி, மாசின்மலைசோலை குளிர்தீம்
புகற்றில்லை மந்திச்சடையிலெனறும் மதிசோதிரவிசோ
திசிவசோதிதவசோதி மந்த்ரத்துகயஞ்சோதியே. 5

ஜோதிமயம்-முற்றிற்று.

உ

நடராஜப் பத்து.

மண்ணாதிபுதமொடு விண்ணாதி அண்டம்நீ மறை
நான்கின் அடிமுடியும் நீ, மதியும் நீரவியும் புனலும் நீ
மண்டல மிரண்டேழு நீ பெண்ணும் நீ ஆணும் நீ பல்
லுயிருக்குயிரும் நீ பிறவும்நீ ஒருவநீயே, பேதாதி பே
தம்நீ பாதாதிகேசம்நீ பெற்றதாய்தந்தை நீயே, பொன்
னும்நீ பொருளும்நீ இருளும்நீ ஒளியும்நீ போதிக்கவந்
தகுருநீ புகழொணாகிரகங்க ளொன்பதும்நீ இந்த புவன
ங்கள் பெற்றவனும்நீ, எண்ணரியஜீவ கோடிக ளீன்றவ
ப்பனே என்குறைகளார்க்குரைப்பேன், ஈசனே சிவகாமி
நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே 1

மானாட மழுவாட மதியாட புனலாட மங்கைசிவ
காமியாட மாலாட நூலாட மறையாட திரையாட மறை
தந்தபிரம்மனாட கோனாட வானுலகு கூட்டமெல்லாட
குஞ்சரமுகத்தனாட, குண்டலமிரண்டாட தண்டைபுலி
யுடையாட குழந்தை முருகேசனாட, ஞானசம்பந்தரொ
டுபிந்திரர்பதினெட்டு முனியட்டபால கருநாடகரை
தும்பையருகாட நந்திவாகன மாடநாட்டியப் பெண்க
ளாட, வினையோட உனைபாட பெனைநாடியிதுவேளை விரு
தோடி ஆடிவருவாய் ஈசனேசிவகாமிநேசனே யெனையீ
ன்ற தில்லைவாழ்நடராசனே. 2

கடலென்றபுவிமீதில் அலையென்ற வுருகொண்டு கனவென்ற வாழ்வைநம்பி, காற்றென்ற மூவாசை மாருதசசுழலிலே கட்டுண்டுநித்தநித்தம், உடலென்ற கும்பிக்கு உணவென்ற இரைதேடி ஓயாமலிரவுபகலும், உண்டுண்டுறங்குவதை கண்டதேயல்லாது ஒருபயனடைந்திலேனை, தடமென்றமிடிகரையில் பந்தபாசங்களெனும் தாபரம்பின்னலிட்டு, தாயென்று சேயென்று நீயென்று நானென்று தமியேனை யிவ்வண்ணமாய், யிடைசென்று கடைநின்ற யேனென்று கேளாதிருப்பதுன் னழகாகுமோ ஈசனே சிவகாமி நேசனேயெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. 3

பம்புசூனியம்மல்ல வைப்பல்ல மாரணந் தம்பனம் வசியமல்ல பாதாளவஞ்சனம் பரகாயபிரவேச மதுவல்ல, சாலமல்ல, அம்புகுண்டுகள் விலகவொழியு மந்திரமல்ல ஆகாயகுளிகையல்ல அன்போடுசெய்கின்ற வாதமோடிகளல்ல அறியமோகனமுமல்ல, கும்பமுனி மச்சமுனிசட்டமுனி பிரம்மரிஷி கொங்கணர் புலிப்பாணியும் கோரக்கர் வள்ளுவர் போகமுனி யிவரெலாங் கூறிடும் வைத்தியமல்ல, என்மனதுன்னடிவிட்டு நீங்காது நிலைநிற்கயேதுளவு புகலவருவாய் யீசனே சிவகாமிநேசனே யெ, னையீன்ற தில்லைவாழ்நடராஜனே. 4

கொந்துவந்தேனென்று ஆபிரஞ்சொல்லியும் செவியென்ன மந்தமுண்டோ, தட்பநெறியறியாத பிள்ளையைப்பெற்றபின் நோக்காத தந்தையுண்டோ, சந்ததமு

ந்தஞ்சமென்றடியைப்பிடித்தபின் தளராத நெஞ்சமுண்
டோ, தந்திமுகனறுமுகன் பிள்ளையில்லையோ தந்
தைநீமலடுதானோ, விந்தையுர்ஜாலமும் உன்னிடமிருக்
குதே வினையொன்று மறிகிலேனே, வேதமுசாஸ்திரமு
முன்னையே புகழுதே வேடிக்கையிதுவல்லவோ யிந்தவு
லகிலேழு மேனளித்தாய்சொல்லு யினியுன்னை விடுவதி
ல்லை ஈசனே சிவகாமிநேசனே யென்னையீன்ற தில்லை
வாழ் நடராஜனே. 5

வழிகண்டுயுன்னடியை துதியாதபோதிலும் வாஞ்
சையில்லாதபோதும் வாலாயமாய்க் கோயில் சுற்றாத
போதிலும் வஞ்சமே செய்தபோதும், மொழிபெகளை
மொகளை யில்லாமலேபாடினும் மூர்க்கனே மூகடாகி
லும், கோபமேசெய்யினும் தேகமேகவரினும் மூழூகா
மியேயாகிலும் பழிபெனக்கல்லவே தாய்தந்தைக் கல்ல
வோ பார்த்தவர்கள் சொல்லார்களோ பாரறிய பனைவிக்
கி பாதியுடலீந்தநீ பாலனைக்காக்கொணாதோ பெழில்
பெரிய அண்டங்க ளடுக்காபணமத்தநீ யென்குறைகள்
தீர்த்தலபெரிதோ யீசனேசிவகாமிநேசனே யென்னையீன்
ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. 6

அன்னை தந்தைகளென்னை யீன்றதற்கழுவனோ அறி
விலாதற்கழுவனோ அல்லாமல் நான்முகன் தன்னையே
நோவனோ ஆசைமூன்றக்கழுவனோ முன்பிறப்பென்ன
வினைவந்தமூளுமென்றழுவனோ முத்திவருமென்றுணர்
வனோ, தன்னைநொந்தழுவனோ உன்னைநொந்தழுவனோ

தவமென்ன வென்றழுவனோ தையர்க்கழுவனோ மெய்
வளர்க்கழுவனோ தரித்திர திசைக்கழுவனோ இன்னமெ
ன்னப்பிறவிவருமோவென்றழுவனோ வெல்லா முரைக்க
வருவாய் ஈசனே சிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற தில்லை
வாழ் நடராஜனே. 7

காயாருன்மாமீது பூபிஞ்சறுத்தனோ கன்னியர்கள்
பழிகொண்டனோ, கடனென்று பொருள்பறித்தே வய
றெரித்தனோ கிளைவழியில் முள்ளிட்டனோ. தாயாருட
ன்பிறவிக்கென்னவினை செய்தனோ தந்தபொருளிலையெ
ன்றனோ, தாமென்றுசேர்த்து கொலைகளவுசெய்தனோ
தபசிகளையேசினேனோ வாயாரபொய்சொல்லி வீண்பொ
ருள் பறித்தனோ வாணரைபழித்திட்டனோ வடவுபோ
லேபிறரை சோக்காதடித்தனோ வந்தபின்னென் செய்த
னோ ஈயாதலோபியென்றே பெயரெத்தனோ வெல்லாம்
பொருத்தருளுவாய், ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனை
யீன்றதில்லைவாழ் நடராஜனே. 9

சாயபாரிருந்தென்ன தந்தையுமிருந்தென்ன தன்பிற
வியுரவுகோடி தனமலை குவித்தென்னகனமெடுத்தெ
ன்ன தாரணியையாண்டுமென்ன, நேயர்களிருந்தென்ன
குருவாய்த்திரிந்தென்ன சிஷர்களிருந்துமென்ன சித்து
ட்லகற்றென்னநித்தமும் விரதங்கள் செய்தென்ன நதிக
ளெல்லாம் ஓயாதுமூழ்கினும் என்னபல னேடனேலை
ஒன்றைத்தடுக்க வுதவுமோ யிதுவெலாம் சந்தையுறவெ
ன்று உன்னிருபதம் படித்தேன் யார்மீதுவுன் பல்மிருக்

நாளுமுன் கடைக்கண்பார்வை யதுபோதுமே, ஈசனேசிவகாமி நேசனேயெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. 9

இன்னமுஞ்சொல்லவோ உன்மனங் கல்லோ இரும்போ பெரும்பாரையோ பிருசெவியுமந்தமோ கேளாது அந்தமோ யிதுவுனக் கழகுதானோ வென்னன்னைமோகமோ யிதுவென்னசோபமோ யிதுவே வுன்செய்கைதானோ, உன்னைவிட்டெங்கு சென்றாலும் விழலாவனுன் உனையடுத்தும் கெடுவெனோ, ஓகோவிதின் குற்றமென்குற்றமொன்றுமில்லை யுற்றுப்பார் பெற்றவையா என் குற்றமாயினும் உன்குற்றமாயினும் யினியருளளிக்க நினைவாய் ஈசனேசிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. 10

சனிராகுகேதுபுதன் சுக்கிரன்செவ்வாய் குருசசந்திரன் சூர்யனிவரையிசற்றெனக் குள்ளாக்கி ராசிபனிரெண்டையும் சமமாய் நிறுத்தியுடனே, பனிபொத்தநக்ஷத்திரங்க ளிருபத்தேழும் பக்குவப்படுத்திபின்னால், பகர்கின்றகரணங்கள் பதினொன்றையும் வெட்டி பலரையும் அதட்டியென்முன் கனிபோலவேபேசி கெடுவினைநினைக்கின்றகசடர்களை புங்கசக்கி கர்த்தனின் தொண்டாம்தொண்டர்க்கு தொண்டரின்தொண்டர்கள் தொழும்பனுக்கினியவளமருவுசிறு மணவை முனிசாமியெனை யாள்வதினியுன்கடன் காண் ஈசனே சிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே, 11

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

கண்டசுத்தி.

விருத்தம்.

பணந்தேடி யாரிருந்தார் உலகமீதில்
 பாவிதிரியோதிரனும் பாட்டனாரும்
குணமான துரோணவர் கருணன்பூரி
 கூறியதோர் தேத்தரசன் சகுனிசல்லியன்
பிணமானார் அர்ச்சுனன்கை அம்பினாலே
 பெண்டிரும் பணங்காசும் பிறகேபோச்சா
மணமான வாழ்வுபொருள் ஆடுமாடும்
 மாய்கையடாபொம்மலாட்டம் மதித்துப்பாரே

ஆலித்தெழுந்து அபிமன்மீது அணங்கலுற்றார்; பாவிக்கும்போது பெண்செய்துவன் பஞ்சபாணன் புதா விக்குமேபழக் தட்டுக்குமேதனித் தொண்ணூத்தாடி தழும்புபட கூலிக்குமேவெட்டும்பெருமானிரவிகுலோத்துங்கனே. 1

கண்டத்தொனிக் கருசிய மான்மழுக் கங்குலிலே,
திரண்ட வெள்ளத்தின் பிணமீது சென்றனள் சேர்ந்
தவனை, அரண்ட இன்பங்கொடுமீளக்கருபத்தி அங்கொ
லுசால், குரண்டகன்னத்திலுதைந்தனள்கா ணங்குலோ 2
தூங்கினை.

கடிமலர் பந்துகொன்றி ணைவனுங் கெதிலைபச்சா
யந்து அவள், இடியெனச்சேர்ந்து வீழுந்தாள் யென
ஹலைக் கொடினல்லாள் அவள், மூடியது மூடவன்னையா
ல் அரசன் மூன்பதாய் கத்திக்கொண்டு அவள் அடிபட 3
க்கண்டதல்லை இது அம்பலத்ததிசயந்தான்.

வாறிபிடிங்கிமூட்டி விலறிளங் கொங்கைநல்லாள்
திரிவிழி கண்கள்சோர கேசிமைழயெறித்துச் சென்று அ
வள் மார்தனைப்பற்றி மற்றவனடியும்பட்டு ஆர்பேரை
தழுவிக்கொண்டாள் இது அம்பலத்ததிசயந்தான். 4

கம்பத்துனுட்டி கனக விளக்கெரிய, செம்பொன்
அழுளியின் மேல்சோரமல் இந்த புல்லூரல்வாறி புகை
ச்சல் புகைத்தனளே கல்லுதள செம்புருள மூத்துருள 5
க்கணடு.

சொன்ன சொற்கேளாவேந்தன் துடியிடை மடை
யாள்கையில் இந்த, மன்னவன் கழுத்தறுக்க மனமது
துணிந்துவிட்டாள். தென்னிலை வேலனே திருத்தணி
ம யில்வாழும் அண்ணலும் நீருப்வந்துமென் அர
சனை வெழுப்பிடே 5

சாதியார்க்கந் தவிழ்ந்து ஊனுகைலூனின்றதாழ் வினை
தனக்கழுவனே, தடம்பெரிய மைந்தனைத் தனியவைத்
தேவேந்தன்தலை கொய்தகதற்கே நானழுவனே, ஆதி
ளுள்தாலிதந்தாரியன் நனைக்கொன்ற அறவனுக்கோன
ழுவனே. அக்கானகம்புகுந்து பருமன்னர் ஊர்வேசியர்
யானதற்கேனழுவனே வேதநூல் முறையிலாமைந்த
னைத்தழுவியே வெந்ததணலுக்கு நானழுவனே வெள்
ளம் பிறந்துமே தள்ளாடி இடையரிடம் விட்டதற்கே
நானழுவனே, நீதியாயுலகத்தை ஒருகுடையிலாள்கின்ற
நீதிமகா ராசபோசனே இப்பனிண்ணயமாய் விர்க்கவந்த
விலைமோர்தனக் ழுவனே. 7

அன்றுதான் அன்னையுந்தந்தையுங் கூடியே அனு
பவிப்பதும் சஞ்சலம். அங்கொரு செலத்துளி தறிப்ப
தஞ்சஞ்சலங் தறித்துபின் ஆளானதும் சஞ்சலம், பெ
ண்ணையும் மண்ணையும் விரும்புவதும் சஞ்சலம், பெண்

டிலாதிருப்பதுஞ் சஞ்சலம் பெற்ற மகனில்லாதிருப்ப துஞ் சஞ்சலம்பெற்ற பின்புஞ் சஞ்சலம்எண்ணறிய திர வியந்தேடியுஞ் சஞ்சலம்தேடா திருப்பதுஞ் சஞ்சலம்: லென்றுதான் சஞ்சலம் ஒழிந்து யான் உன்திருவடிக்கா ளாவனே, விண்ணவர்தொழுங் கருணை வள்ளிதெய்வா னையுடன் வாழுமயிலேறியே வாவேண்டு மென்தன ருகே. 8

தெலுங்கருடன்சென்று தமிழ் பாடினால் மாக்கு அரவம்தெலியது ஒய்பிச்சிவாடா என்பரும். நீவுசெப் பேதிசித்தலோ மூர்வேசி திப்பினட்டுன்னதி செப்பஞத் தே என்பரும் அலங்கொடு துலுக்கர்தாம் அறுவில் அர் ச்சானே துமாரிபாஞ்சோ தென்பரும், துலங்கும் கன்ன டர் தாம் குங்குமத் தோதுமது தெளிதல்லவே ஒத்து காசாரு கொட்டாரு கன்னிகோ ஓவென்பரும் நிலையான புவியாளும் இங்கிலீஷ்காரரும் டமிள்ளோ கோவென்ப ரும், இவரெலாம்இத்தமிழ்க்குறிபவரோசொல்லுமென் அற்புதகடமுஜனே. 9

கண்டசத்தி-முற்றிற்று.